

Dagsordenens enkelte punkter.

I. Rapport fra arbejdsbureauets generaldirektør.¹⁾

Generaldirektør *David A. Morse* havde i år valgt forholdet mellem arbejdsgivere og arbejdere som hovedemne for sin rapport.

Efter en gennemgang af de i dette århundrede skete forandringer i den økonomiske struktur og i fabrikindustriens udvikling, kom generaldirektøren i rapporten ind på denne udviklings indflydelse på forholdet mellem arbejdsgivere og arbejdere i almindelighed. Han behandlede herefter spørgsmålene om kollektive forhandlinger og andre samarbejdsformer for endelig og i særlig grad at vie de personlige kontaktforhold i industrien sin interesse.

Formålet med rapporten var at stille problemer op snarere end at løse dem for gennem drøftelsen på konferencen at finde frem til en linie, som organisationen kunne følge fremover i dette spørgsmål.

På grundlag af rapporten havde de skandinaviske regeringer udarbejdet et forslag til en resolution om forholdet mellem arbejdsgivere og arbejdere, som afleveredes til arbejdsbureauet inden konferencens åbning. Resolutionen, som senere blev vedtaget af konferencen, er aftrykt som bilag 1 til denne beretning.

Som indledning til generaldebatten oplæste den amerikanske arbejdsminister et budskab fra præsident *Eisenhower*, hvori denne betegnede konferencen som et af de ældste og mest nyttige internationale instrumenter til udvikling af en højere levestandard for menneskene.

Også i år prægedes debatten i ret høj grad af det politiske modsætningsforhold mellem øst og vest, og der faldt mange polemiske udtalelser fra begge lejre. Spørgsmålet om

de østeuropæiske arbejdsgiverrepræsentan-
ters placering i kommissionerne blev bragt
ind i diskussionen og ligeledes spørgsmålet
om, i hvilken udstrækning arbejdsgiver- og
arbejderorganisationerne er frie og uafhæn-
gige af deres regeringer. Arbejdsminister
Mitchell, U.S.A., ville således betegne det
russiske system som hverken mere eller
mindre end slaveri, og den russiske rege-
ringsrepræsentant *Arutimian* svarede igen
med en række påstande om slaveri og
tvangsarbejde i U.S.A. Den russiske dele-
gerede udtalte dog også, at spørgsmålet om,
hvorvidt arbejdskonferencen kan gennem-
føre sit arbejde, ville afhænge af, i hvilket
omfang den kan medvirke til at mindske
den internationale spænding og styrke til-
lidsforholdet mellem staterne. Flere arbejds-
giverrepræsentanter — ikke mindst den
franske og den hollandske — kom med
skarpe udfald mod de østeuropæiske lande,
„som lader hånt om de frihedsprincipper,
vor organisation skal forsvare“. Den svenske
regeringsrepræsentant, statssekretær *Ecker-
berg*, beklagede stærkt det modsætnings-
forhold, som var opstået i organisationen,
og som væsentlig havde politiske årsager.
Han udtalte til slut, at det ikke er delega-
tionernes opgave at søge at fremme politiske
interesser, men at støtte arbejdsorganisa-
tionen.

Mange talere beskrev den økonomiske og
sociale fremgang, som var sket i deres
respektive lande, og nogle fremhævede her-
under den rolle, som arbejdsorganisationen
havde spillet i denne udvikling, dels gennem
opstillingen af internationale regler for
arbejdsforhold, dels gennem ydelsen af
teknisk bistand.

Hovedemnet for generaldebatten var dog
forholdet mellem arbejdsgivere og arbejdere.

¹⁾ Rapporten i dansk oversættelse (114 sider) kan, så længe oplag haves, fås ved henvendelse til social-
ministeriets internationale afdeling (pris: 2 kr.).